

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.606 van 19 november 2002
in de zaak A. 121.277/X-10.962.**

In zake : de b.v.b.a. LODART,
gevestigd te 2940 STABROEK,
Dorpsstraat 131

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. LODART op 21 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 februari 2002 waarbij haar beroep niet ingewilligd wordt en waarbij haar de stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt voor het bouwen van een kalverenstal op een terrein gelegen aan de Dorpsstraat 131 te Stabroek, kadastraal bekend Sectie E, nr. 450;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. ERLAND die, loco Advocaat A. CRAEYBEECKX, verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat R. PROOST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

Het betrokken terrein is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen deels gelegen in woongebied (50 m voorliggend) en deels (achterliggend) in agrarisch gebied. Er bestond reeds een woonhuis dat gelegen is in het voorliggende woongebied; hierachter volgen drie stallen gelegen tot op een afstand van ongeveer 100 m van de Dorpsstraat deels in woongebied, deels in agrarisch gebied. Het bedrijf is een mestkalverenbedrijf. Het heeft een milieuvergunning voor 500 kalveren.

Op 4 september 2000 dient de verzoekende partij, die haar bedrijf wenst uit te breiden tot 800 kalveren, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek een aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een kalverenstal.

De verzoekende partij wil achter die stallen een nieuwe stal oprichten van 60 m of 80 m diep en 20 m breed; aldus zou deze stal tot ongeveer 180 m of ongeveer 200 m van de rooilijn verwijderd zijn.

Het college van burgemeester en schepenen van Stabroek weigert de stedenbouwkundige vergunning op 9 november 2000. Hiertegen tekent de verzoekende partij op 27 december 2000 beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

Op 28 februari 2002 beslist de bestendige deputatie tot verworping van het beroep en tot de weigering van de stedenbouwkundige vergunning. Dit is de bestreden beslissing. Deze is gegrond op volgende motieven:

1. er had een openbaar onderzoek dienen plaats te grijpen; dit is niet gebeurd;
2. het project is verenigbaar met de bestemming agrarisch gebied; de uitbreiding van 500 naar 900 mestkalveren is een intensieve landbouwexploitatie die onvermijdelijk milieuhinder tot gevolg heeft; dit is onverenigbaar met de residentiële component van de omgeving;
3. het project snijdt tot een diepte van iets minder dan 200 m van de rooilijn het landschap aan; dit komt de landinrichting van het achterliggend open agrarisch gebied niet ten goede;

4. de uitvoering van de stal is in betonmetselwerk voorzien; dit is als gevelsteen onaanvaardbaar in agrarisch gebied; vanuit een goede inrichting van de plaats wordt enkel rood baksteenmetselwerk als gevelmateriaal aanvaard.

Met een beroepsschrift gedagtekend 18 april 2002 dient de verzoekende partij beroep in bij de minister.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap meldt de verzoekende partij dat dit beroep onontvankelijk is daar het om een niet wettelijk voorzien administratief beroep gaat.

2. Beoordeling

Overwegende dat wordt opgeworpen dat de vordering niet ontvankelijk zou zijn wegens gebrek aan belang, omdat een schorsing van een weigeringsbeslissing niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partij over de door haar beoogde vergunning zal beschikken;

Overwegende dat een vaste rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de schorsing van een weigeringsbeslissing nut kan hebben; dat de vordering tot schorsing het accessorium is van het beroep tot nietigverklaring; dat, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke andersluidende wetsbepaling, de tenuitvoerlegging van een handeling waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld, vatbaar is voor schorsing; dat wanneer de verzoekende partij, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, een nieuwe aanvraag zou indienen, die aanvraag niet afgewezen kan worden op grond van overwegingen die strijdig zijn met de overwegingen die ten grondslag liggen aan het dictum van het schorsingsarrest; dat de verwerende partij ten slotte, wanneer een schorsingsarrest is gewezen, moet beslissen of ze al dan niet de voortzetting vraagt van de procedure; dat het niet uitgesloten is dat ze op dat moment haar standpunt herziet en evenmin dat ze geen voortzetting van de procedure vraagt; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij beweert te zullen ondergaan als gevolg van de bestreden beslissing uiteenzet wat volgt:

"Verzoekster zal zich in 2004 moeten geconformeerd hebben aan de Europese regelgeving inzake groepshuisvesting, omgezet in het k.b. van 6 juli 1994 betreffende de bescherming van kalveren in kalverhouderijen, om nog te kunnen blijven exploiteren.

Dit is binnen zijn bestaand stallencomplex onmogelijk, zowel voor de bestaande exploitatie van 500 mestkalveren als voor de geplande exploitatie van 800 mestkalveren.

Dat vanzelfsprekend en bovendien dergelijke wijzigingen aan de bestaande stallen voor een zeer klein aantal kalveren, deze bestaande stal onbruikbaar zal maken en verzoekster aldus gedurende dergelijke bouwwerken zonder inkomsten zou komen.

Dat verzoekster dienaangaande de nodige verklaringen en expertises kan voorleggen, maar deze niet kan verzamelen nu de minister zich heden onbevoegd heeft verklaard en verzoekster deze documenten niet meer op dit ogenblik aan haar dossier kan hechten.

Derhalve (...) hangt het overleven van het bedrijf van verzoeker af van de bouw van deze nieuwe stal die het voorwerp is van de aanvraag die betrekking heeft op onderhavige procedure, weze het voor 500 of voor 800 mestkalveren.

Dat de zaak bovendien spoedeisend is, nu verzoekster uiteraard dient te starten met bouwen tegen het einde van het jaar en na de vernietiging een nieuwe beslissing van de minister/Vlaamse Regering vereist zal zijn.

Bovendien zal verzoekster een onherstelbare schade lijden omdat zijn (sic) bedrijf zal verdwijnen indien hij (sic) niet kan beginnen bouwen.";

Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoonde dat een compleet nieuwe stal, naast en achter de bestaande stallen, noodzakelijk zou zijn om te voldoen aan de normen van het door haar aangehaalde koninklijk besluit; dat de verwerende partij opmerkt dat een verbouwing van de bestaande stallen evenzeer mogelijk is en het bezwaar omtrent een verdere aansnijding van het landbouwgebied zou ontkrachten; dat evenmin enig inzicht met bewijskrachtige gegevens wordt verschaft omtrent de bedrijfsvoering en de activiteiten van de verzoekende partij; dat omtrent de beweerdde onmogelijkheid om overtuigingsstukken bij het verzoekschrift te voegen geen overtuigende uitleg wordt gegeven; dat het gevaar dat haar bedrijf zal verdwijnen een loutere bewering is die niet nader wordt toegelicht, noch bewezen; dat er evenmin een onderscheid wordt gemaakt inzake de ernst van het nadeel dat zou voortvloeien uit het verschil tussen voortbestaan met het oorspronkelijk vergunde kalverenbestand en de beoogde uitbreiding;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 2002, door :

de HH. E. BREWAEYS,
 W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

E. BREWAEYS.